

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exemplorum Libri Tres

Liber Tertius, Sive Exempla Divinae Irae, Per Opera Poenitentiae, Nobis
Leniendae - Per Quadagesimam Anno M. DC. XLVIII. narrata

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 4. Belli in Italia mala.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48194](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48194)

Cap. I. Qua opera sint, tempore belli, exemplo Italorum, facienda? 3

& domus supra domum cadet. Quod proinde etiam regno Italiae factum est. 1. Capite caruit. 2. Membra ipsa inter se collisa sunt, vrbes nimirum & principes, ac totae principum familiae; ut necesse fuerit, domum supra domum cadere. 3. Quare Anno jam 1251. Innocentio adhuc Pontifice, Mutinenses, Parmenses, Bononienses, Regienses, Laudenses, Mediolanenses, Veronenses, Cremonenses, Mantuani, Patavienfes, Capuani, Neapolitani, quin & integræ Gibellinorum ac Guelphorum factiones aliorumque Principum ac Marchionum domus in motu fuerunt. Conradus Friderici filius, qui se Germaniæ ac Siciliae regem nominabat, morte patris accepta, cum insigni exercitu in Italiam ad obtinenda regna paterna traiecit. Postea accessit & foeda machinatio hereticorum Mediolani, qui *Credentes* dicebantur, ægreque ferebant, se iussu Innocentij extirpari. Mediolani duo Prætores constituti, vnus qui populo, alter, qui nobilitati jus diceret, quin etiam distractis in duas partes familijs, Turriani plebis, Surefimi cum Vicecomitibus Nobilitatis non tam tutelam, quàm principatum sumpserunt. Gibellini à Parmensibus, Guelphi à Regiensesibus & Cremonensibus recipi denuo cupuerunt expulsi. Ac postea recepti Gibellini, Parmæ ædes suas euerfas exoptulantes, noua cum Guelphis, qui eas diruerant, certamina miscuerunt. Varia factiones, varia fœdera jam cum his, jam cum illis inierunt, ut se tuerentur. Conradus Conradinum filium, in sua aduersus Ecclesiam perseverans contumacia, heredem Neapolitani regni instituit. Sed Innocentius illud cum exercitu recepit. Denique tametsi Icilius, Alberici ambitio, aliorumque tyrannis magnorum tumultuum causa fuit, tamen potissimum totius miserie ansam præbuerunt, qui palam contra Pontificem atque Ecclesiam armam enlere; quæ numquam verius dicere potuit, quàm tunc: *Filius matris meae pugnauerunt contra me.* Cant. I. 6.

Nec verò res ludicra fuit. Per xxiii. annos regnum instabile fuit, ac tale, quale corpus humanum sine capite; exercitus sine duce; grex sine pastore, in quem lupi, vrsi, aliaque belluæ impugne grassantur. Omnia suspecta, omnia factionibus plena, ut ferè nemo alteri fidere auderet, nesciens cuiam parti adiunctus adhereret. Perfidijs, ac prodicionibus aula, curia, respública

4 *Cap. I Quae opera sint, tempore belli, exemplo Italorum, faciendae*

omnes replebantur: honores, & officia, spe, promissione, pecunijs emebantur: consilia nulla secreta habebantur; contributiones intolerabiles exigebantur; quod si quis sibi deesse argentum dicebat, in carceres rapiebatur, è quibus non exibat, donec vxor, vel cognati, vel amici, vnde, vnde, quod petebatur, corrasissent. O quot excursions? quot hinc inde depraedationes? quot populationes agrorum? quot domorum, villarum, pagorum, arcium, atque oppidorum exustiones factae sunt? Quot velitationes, quot pugnae, quot proelia commissa? Inde quot campi cadaveribus tecti? quot flumina & amnes sanguine purpurati? Quot nobilissima familiae spoliatae, afflictae, extinctae? Quot vndique exales, inopes, egeni prodierunt? Nam & cum milites hibernare viderentur, quanta rapinae commissa fuerunt? quot domus, arces, vrbes spoliatae, quot iumenta abacta? quot abducti equi? greges interuersi? Capti quam miserè in vinculis habiti? quam sauis modis publice interfecti? Neque capti tantum, sed obuij quique, & verè innocentes, supra omnem barbariem male habiti; ita vt neque pueris, neque puellis, neque feminis maritatis, immo neque ipsis sacerdotibus, neque Ecclesijs parceretur. Atque haec non per multos tantum annos, sed per totam Italiam fuerunt; neque ipsa Roma quieta. Vna vrbs, vna ditio, vnicum Siciliae regnum, quoties iam ab hoc, iam ab illo occupabatur, premebatur, spoliabatur? Denique omnia susque deque vertebantur, omnia sine ordine, sine consilio, sine iustitia, ex libidine, ex ambitione, ex furore agebantur.

V.
INANIA ITALORVM BELLI
REMEDIA.
Ita. j. 7.

Tertullian.
lib. contra
Iudzos. c. 3.

Quam appositè tunc dici potuit: *Terra vestra deserta, ciuitates vestrae succensa igni: regionem vestram coram vobis alieni denorant, & desolabitur, sicut in vastitate hostili. Et derelinquetur filia Sion, vt umbraculum in vinea, & sicut tugurium in cucumerario, & sicut ciuitas, quae vastatur.* Vt enim, facta vindemia, solet deseri & euerti umbraculum, seu teges, seu casa, vt legit Tertullianus, in qua ante vindemiam vineae custos degebat, vt vvas & fructus à furibus & bestijs tutaretur; ita vt, sicut ex umbraculo hoc dissecto nihil superest, praeter tigna & statumina, hinc inde proiecta; ita ex Hierosolyma, per Chaldaeos primum, deinde etiam à Romanis vastata & incensa, praeter ruinas, & dispersos hinc inde sanctuarij lapides

estimo